

„Nikdy není pozdě ... na lásku, na štěstí, na vztahy“

X. ROČNÍK KONFERENCE DEJME DĚTEM RODINU

Vyhodnocení konference

Již tradičně se poslední listopadový čtvrtek uskutečnila v prostorách Vyšší odborné školy sociální v Ostravě konference pořádaná v rámci kampaně na podporu náhradní rodinné péče na území Moravskoslezského kraje „Dejme dětem rodinu“. Hlavním organizátorem konference bylo jako v minulých letech Centrum psychologické pomoci, příspěvková organizace Moravskoslezského kraje, za jehož finanční podpory se konference uskutečnila. Letošní jubilejní X. ročník konference nesl podtitul „Nikdy není pozdě ... na lásku, na štěstí, na vztahy“. Cílem bylo zamyslet se nad tím, co je potřeba udělat pro to, abychom my odborníci, a do jejich řad počítáme i náhradní rodiče, podpořili děti vyrůstající v obtížných životních situacích a pomohli jim to jejich „štěstí“ najít.

Konferenci zahájila **Mgr. Renáta Chytrá**, ředitelka Centra psychologické pomoci, p. o., která celou akci moderovala. Úvodní slovo si vzal **Bc. Jiří Navrátil, MBA**, náměstek hejtmána Moravskoslezského kraje, který zdůraznil důležitost péče o ohrožené děti. Bc. Navrátil hovořil také o dlouhodobé snaze Moravskoslezského kraje zajistit dětem, které nemohou vyrůstat v biologické rodině, péči pěstounů či osvojitelů. **PaedDr. Libor Lenčo** pak vyjádřil potěšení, že Obchodní akademie a Vyšší odborná škola sociální Ostrava-Mariánské Hory, které je ředitel, může poskytnutím svých prostor umožnit setkávání odborníků zabývajících se náhradní rodinnou péčí.

V dopoledním bloku se **Bc. Michal Ďord** v příspěvku „Systém péče o ohrožené děti v ČR“ pokusil skrze svoji osobní zkušenost dítěte vyrůstajícího od 8 měsíců věku v institucionální péči zprostředkovat náhled na „slabá místa“ péče o ohrožené děti. Přítomní se tak mohli zamyslet nad tím, jak může systém (jehož součástí jsou soudci, sociální pracovníci orgánů sociálně-právní ochrany dětí, náhradní pečující) naplňování potřeb a život dětí vyrůstající mimo biologickou rodinu ovlivnit. Svoji zkušenost pak rámoval kontextem své práce, kdy je členem vládního Výboru pro práva dítěte a posledních šest let pracuje na Ministerstvu práce a sociálních věcí, kde má na starosti podporu projektů sociálního bydlení a Housing First.

Následoval příspěvek sociální pracovníce **Mgr. Terezie Pemové**, který se věnoval vývojovému traumatu dětí a proměnlivému pohledu na něj v průběhu historie. Pro přítomné bylo velmi zajímavé si uvědomit, že ačkoliv většina z nás má trauma spojené spíše s určitým ojedinělým traumatickým zážitkem jako je nehoda, zranění, úmrtí blízké osoby..., setkáváme se i s lidmi, a mezi ně můžeme řadit právě děti vyrůstající v obtížných rodinných podmínkách, kteří jsou traumatům vystavováni opakovaně. Dopady takto prožitých traumat pak mohou život přeživších zásadním způsobem dlouhodobě negativně ovlivňovat. To by měli mít na paměti všichni, kdo se dostávají do kontaktu s ohroženými dětmi a jejich rodinami.

Dopolední blok zakončil **Mgr. Vladimír Polák**, který jako předseda specializovaného opatrovníckého odvolacího senátu Krajského soudu v Ústí nad Labem hovořil o Iniciativě Pro dítě 21. Tato iniciativa je volným sdružením odborníků v oblasti ochrany dětí participujících na projednávání a rozhodování

případů ohrožených dětí. Iniciativa si klade za cíl zkvalitnění péče poskytované ohroženým dětem a jejich rodinám skrze včasnou detekci ohrožených dětí, cílenou podporu pečujících osob a propojení zainteresovaných institucí – soud, orgány sociálně-právní ochrany dětí, pomáhající profese. Zapojení odborníci pak vytvořili online nástroj, který mohou volně využívat všichni odborníci pracující na řešení situací ohrožených dětí a jejich rodin viz <https://www.prodite21.cz/>.

Odpolední blok svým příspěvkem zahájily **Mgr. Martina Žiga Černá** a **Mgr. et Mgr. Věra Nešutová**, které pracují na pozici psychologa v Rodinné a manželské poradně v Opavě. Obě jako lektorky odborných příprav žadatelů o zprostředkování náhradní rodinné péče hovořily o procesu příprav žadatelů i specifických dětí, kterým je náhradní rodinná péče zprostředkována. Skrze osobní prožitky přítomných se pokusily přiblížit, jak odlišné mohou být zážitky a následně reakce a chování dětí vyrůstající v rodině, která je schopná a připravená naplňovat veškeré jejich potřeby, a dětí, jejichž rodiče nemají pro naplňování potřeb dětí kompetence či podmínky. Přítomní si tak mohli uvědomit, jak náročný výkon náhradního rodičovství je a proč je důležité, aby náhradní rodiče zvládali terapeutické rodičovství.

Následně psycholožka **Mgr. Petra Chytilová** představila metodu práce Kids'Skills, se kterou sama pracuje. Tento originální přístup vytvořený finským psychiatrem Benem Furmanem vychází z přesvědčení, že děti nemají problém, jen dovednosti, které se zatím nenaučily. Toho pak mohou při práci s dětmi využít jak profesionálové z oblasti péče o duševní zdraví, tak pečující osoby – rodiče či pěstouni. Mgr. Chytilová ve svém příspěvku představila principy, na kterých je tato metoda řešení obtíží dětí založena, i jednotlivé kroky při práci s dětským klientem včetně příkladů ze své praxe.

Odpolední blok uzavřel příspěvek pěstounů na přechodnou dobu, manželů **Moniky a Jaromíra Beschlových**, jejichž péčí od roku 2018, kdy byli zařazeni do evidence osob, které mohou vykonávat pěstounskou péči na přechodnou dobu, prošlo 7 dětí. Pěstouni v příspěvku zprostředkovali své osobní zkušenosti, které v souvislosti s výkonem pěstounské péče na přechodnou dobu mají.

Závěrem lze konstatovat, že konference stejně jako v minulých letech přilákala odborníky z řad doprovázejících organizací, sociálních pracovníků orgánů sociálně-právní ochrany dětí, neziskových organizací zaměřujících se na práci s ohroženými dětmi, školských zařízení i studenty sociálních oborů a pěstounů. Celkově se jich tak zúčastnilo 137. Ti všichni svojí účastí potvrzují zájem na zkvalitňování práce s ohroženými dětmi a jejich rodinami. Těmto všem tak patří velký dík, neboť bez nich to nejde a nepůjde.

Za organizační tým konference,

Mgr. Pavla Poláková